

Αθήνα, 16 Μαρτίου 2026

Ερώτηση

Προς τον Υπουργό Μετανάστευσης και Ασύλου

ΘΕΜΑ: «Στοιχεία για τα ασυνόδευτα ανήλικα και την εφαρμογή πολιτικής παιδικής προστασίας στις δομές φιλοξενίας»

Η προστασία των ασυνόδευτων ανηλίκων προσφύγων και μεταναστών αποτελεί θεμελιώδη υποχρέωση της Πολιτείας, βάσει του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου αλλά και της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Παρά τις διακηρύξεις για ενίσχυση του συστήματος προστασίας, η πραγματικότητα εξακολουθεί να προκαλεί σοβαρές ανησυχίες.

Η Ελλάδα έχει καταδικαστεί επανειλημμένα από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για τις συνθήκες διαβίωσης και κράτησης ασυνόδευτων ανηλίκων με διαπιστώσεις παραβίασης της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Οι αποφάσεις αυτές καταγράφουν περιπτώσεις απαράδεκτων συνθηκών διαβίωσης, αστεγίας, παραμονής παιδιών σε ακατάλληλους χώρους κράτησης – ακόμη και σε αστυνομικά τμήματα – στο πλαίσιο της λεγόμενης «προστατευτικής φύλαξης», πρακτική που έχει κριθεί από το Δικαστήριο ως απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση κατά παράβαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ.

Παράλληλα, οι σχετικές αποφάσεις επισημαίνουν σοβαρές διοικητικές ελλείψεις, όπως την απουσία αποτελεσματικού συστήματος κηδεμονίας, τις μεγάλες καθυστερήσεις στη μεταφορά των παιδιών σε κατάλληλες δομές φιλοξενίας και την έλλειψη αποτελεσματικών ένδικων μέσων προστασίας. Σε πρόσφατες αποφάσεις του 2024 και του 2025, το Δικαστήριο επανήλθε με νέες καταδίκες που αφορούν δεκάδες ασυνόδευτα παιδιά, επιβεβαιώνοντας ότι το σύστημα προστασίας εξακολουθεί να εμφανίζει σοβαρές αδυναμίες.

Την ίδια στιγμή, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών επισημαίνουν σημαντικά εμπόδια στην πρόσβαση των παιδιών στο δημόσιο σύστημα υγείας, λόγω καθυστερήσεων, ελλείψεων σε ιατρικές ειδικότητες και γραφειοκρατικών εμποδίων, ιδιαίτερα για παιδιά που δεν διαθέτουν ΑΜΚΑ. Ακόμη πιο ανησυχητική είναι η κατάσταση για τα ασυνόδευτα παιδιά με αναπηρίες ή άλλες αυξημένες ανάγκες φροντίδας, καθώς δεν φαίνεται να υπάρχει ολοκληρωμένη χαρτογράφηση των αναγκών τους ούτε επαρκής πρόβλεψη για εξατομικευμένη υποστήριξη.

Με δεδομένο ότι η προστασία των παιδιών αποτελεί αδιαπραγμάτευτη υποχρέωση της Πολιτείας,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Ποιος είναι ο ετήσιος αριθμός των ασυνόδευτων ανηλίκων που έχουν εισέλθει στη χώρα από το 2019 έως σήμερα; Πόσοι εξ αυτών διαμένουν σήμερα στην ελληνική επικράτεια και σε ποιες δομές φιλοξενίας;
2. Πόσοι ασυνόδευτοι ανήλικοι βρίσκονται σήμερα σε αναμονή για μεταφορά σε κατάλληλες δομές φιλοξενίας;
3. Ποιος είναι ο συνολικός αριθμός των διαθέσιμων θέσεων φιλοξενίας για ασυνόδευτους ανηλίκους στη χώρα; Έχουν δημιουργηθεί νέες θέσεις τα τελευταία έτη, συμπεριλαμβανομένων των λεγόμενων «ασφαλών περιοχών» στα Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης;
4. Πόσοι ασυνόδευτοι ανήλικοι έχουν αποχωρήσει από τη χώρα από το 2019 έως σήμερα και μέσω ποιων διαδικασιών (μετεγκατάσταση, οικογενειακή επανένωση ή άλλες διαδικασίες);
5. Εφαρμόζεται ενιαία πολιτική παιδικής προστασίας σε όλες τις δομές φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων; Ποια είναι τα πρότυπα λειτουργίας και οι μηχανισμοί εποπτείας που διασφαλίζουν την προστασία τους;
6. Πώς διασφαλίζεται η πρόσβαση των ασυνόδευτων ανηλίκων στο δημόσιο σύστημα υγείας και ποια ειδική μέριμνα προβλέπεται για παιδιά με αναπηρίες ή άλλες αυξημένες ανάγκες φροντίδας;

Οι Ερωτώσες Βουλευτέριες και οι Ερωτώντες Βουλευτές

Ακρίτα Έλενα

Ψυχογιός Γεώργιος

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γιώργος

Δούρου Ρένα

Ζαμπάρας Μίλτος

Μαμουλάκης Χάρης

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Παπαηλιού Γεώργιος

Παππάς Νίκος

Τσαπανίδου Πόπη